

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.4. Stephanus II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Etiam solemnī pompa transtulit, ubi multa miracula edita. Sæcul. VIII.
A. C. 753.

Hic Papa præterea fundavit eleemosynam, quæ deinde ex Palatio Patriarchali pauperibus & peregrinis ad S. Petrum habitantibus frequenter deferebatur. Aliam largitionem pauperibus & ægrotantibus in omnibus urbis regionibus distribui iussit. Clericos unice amavit, censum eorum annum ultra dimidium auxit, & tanquam optimus pater iis in omni necessitate succurrebat. Populus quoque ipso Pontifice securam & jucundam vitam degebat. Dialogos S. Gregorii in Græcum, linguam suam patriam, transtulit, ut illis serviret, qui latinam ignorabant. Tribus Ordinationibus mense Martio creavit Presbyteros triginta, Diaconos quinque & per diversa loca Episcopos octoginta quinque. Sepultus est ad Sanctum Petrum decimo quarto Martii, quo die Ecclesia Zachariam inter Sanctos colit. Martyr. R.
19. Mart. Vacavit Sacra Sedes diebus quindecim.

§. IV.

Stephanus II. Papa.

Zachariæ Papæ defuncto omnis populus Successorem suffecit Presbyterum nomine Stephanum & in Possessionem Palatii Patriarchalis Lateranensis immisit, sed ecce! die tertio, cum ma-

O 2

ne

Sæcul. VIII.

A. C. 753.

Anast.

ne a somno surrexisset, & sedens vellet res suas domesticas componere, subito potestate loquendi & mente privatus, altero die extinctus est. Quia consecratus non fuit, Pontificum numero non adscribitur.

Ergo conveniens populus in Ecclesiam S. Mariæ Majoris, postquam Dei Misericordiam & Sanctæ Virginis auxilium exoravit, unanimi consensu elegit Diaconum, itidem Stephanum nomine, qui dictus est secundus. Is natus Romæ Constantini filius parente præmature defuncto in Palatio Lateranensi in obsequio Pontificum educatus, per omnes Ecclesiasticos gradus ad ordinem Diaconatus evectus fuerat. In Pontificem electus, de more in Ecclesiam Lateranensem deportatus, & in possessionem Palatii Patriarchalis missus Sacram Sedem annis quinque & diebus viginti octo tenuit. Amabat Ecclesiam, Traditiones virili constantia servabat, verbum Dei intrepide prædicabat, pauperibus, viduis, Orphanis adjuvandis jugiter intentus. Sub initium Pontificatus sui quatuor hospitia antiqua jam diu derelicta in Civitate Romana restituit, & quintum etiam ad alendos centum pauperes fundavit. Aliud extra urbem prope Ecclesiam S. Petri ædificavit, multis Bonis locupletavit, & cum duabus Diaconiis S. Mariæ & S. Silvestri

vestri haud procul positus in perpetuum ^{Sæcul. VIII.}
conjunxit. ^{A. C. 753.}

Interim Aistulphus videns Græcorum accisas esse vires, Ravennam obsidet, & ad deditionem compellit, atque ^{Rub. Hist. Rave. l. 4. p. 221.}

Exarcho Eutychio in Græciam fugiente, Exarchatus in Italia sublatus est, postquam a temporibus Longini, a Justino ^{Sup. lib. XXXIV. §. 20.}

juniore missi, annis ferme centum & octoginta stetit. Aistulphus favente fortuna usus, in Ducatum Romanum deinde arma intulit. Hinc Stephanus Papa, tertio Pontificatus sui mense, missis ad Regem Paulo Diacono fratre suo, & Ambrosio Primicerio, maxima dona ferentibus, qui de pace tractarent, obtinuit, ut Aistulphus pacem ad annos quadraginta pacisceretur. Verum elapsis ^{Aistulphus Rex Longobardorum.} quatuor mensibus fidem frangit, Papæ populoque Romano ultima minitatus, nisi totam Provinciam dederent, & Roma tributum annuum, nempe in singula capita solidum aureum, penderet. Mittit iterum Papa Abbates S. Vincentii ad Vulturum, & S. Benedicti in monte Cassino, qui rogarent, ut pacem conservaret; at Aistulphus inauditus & spreto ad sua Monasteria redire jubet, & promittere, se ad Pontificem ne quidem amplius redituros. Hoc comperto Pontifex pro more suo ad Deum convertitur.

O 3

§. V.